

2020

Kámen pro vodní stavby –
Část 2: Zkušební metody

ČSN
EN 13383-2

72 1507

Armourstone –
Part 2: Test methods

Enrochements –
Partie 2: Méthodes d'essai

Wasserbausteine –
Teil 2: Prüfverfahren

Tato norma je českou verzí evropské normy EN 13383-2:2019. Překlad byl zajištěn Českou agenturou pro standardizaci. Má stejný status jako oficiální verze.

This standard is the Czech version of the European Standard EN 13383-2:2019. It was translated by Czech Standardization Agency. It has the same status as the official version.

Nahrazení předchozích norem

Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13383-2 (72 1507) z prosince 2019.

Národní předmluva

Změny proti předchozí normě

Proti předchozí normě dochází ke změně způsobu převzetí EN 13383-2:2019 do soustavy ČSN. Zatímco ČSN EN 13383-2 (72 1507) z prosince 2019 převzala EN 13383-2:2019 převzetím originálu, tato norma ji přejímá překladem.

Hlavní změny v porovnání s posledním vydáním normy jsou uvedeny v předmluvě.

Informace o citovaných dokumentech

EN 932-1 zavedena v ČSN EN 932-1 (72 1185) Zkoušení všeobecných vlastností kameniva – Část 1: Metody odběru vzorků

EN 932-5 zavedena v ČSN EN 932-5 (72 1192) Zkoušení všeobecných vlastností kameniva – Část 5: Běžné zkušební zařízení a kalibrace

EN 933-1 zavedena v ČSN EN 933-1 (72 1183) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 1: Stanovení zrnitosti – Sítový rozbor

EN 933-2 zavedena v ČSN EN 933-2 (72 1184) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 2: Stanovení zrnitosti – Zkušební síta, jmenovité velikosti otvorů

EN 933-3 zavedena v ČSN EN 933-3 (72 1172) Zkoušení geometrických vlastností kameniva – Část 3: Stanovení tvaru zrn – Index plochosti

EN 1097-1 zavedena v ČSN EN 1097-1 (72 1175) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva – Část 1: Stanovení odolnosti proti otěru (mikro-Deval)

EN 1097-5 zavedena v ČSN EN 1097-5 (72 1194) Zkoušení mechanických a fyzikálních vlastností kameniva – Část 5: Stanovení vlhkosti sušením v sušárně

ISO 3310-2 zavedena v ČSN ISO 3310-2 (25 9611) Zkušební síta – Technické požadavky a zkoušení – Část 2: Zkušební síta z děrovaného plechu

Souvisící ČSN

ČSN EN 1744-1 (72 1196) Zkoušení chemických vlastností kameniva – Část 1: Chemický rozbor

ČSN EN 1926 (72 1142) Zkušební metody přírodního kamene – Stanovení pevnosti v tlaku

ČSN EN 13383-1 (72 1507) Kámen pro vodní stavby – Část 1: Specifikace

ČSN EN 16236 (72 1510) Posuzování a ověřování stálosti vlastností (AVCP) kameniva – Zkoušky typu a řízení výroby (FPC)

Vypracování normy

Zpracovatel: CTN Zkušebna kamene a kameniva, s. r. o., IČO 64828042, Karel Krutil

Technická normalizační komise: TNK 99 Kámen a kamenivo

Pracovník Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví: Ing. Alena Krupičková

Česká agentura pro standardizaci je státní příspěvková organizace zřízená Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví na základě ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

EVROPSKÁ NORMA

EN 13383-2

EUROPEAN STANDARD

NORME EUROPÉENNE

EUROPÄISCHE NORM

2019

Červen

ICS 91.100.15

EN 13383-2:2002

Nahrazuje

Kámen pro vodní stavby –
Část 2: Zkušební metody

Armourstone –
Part 2: Test methods

Enrochements –
Partie 2: Méthodes d'essai

Wasserbausteine –
Teil 2: Prüfverfahren

Tato evropská norma byla schválena CEN dne 2018-08-13.

Členové CEN jsou povinni splnit vnitřní předpisy CEN/CENELEC, v nichž jsou stanoveny podmínky, za kterých se této evropské normě bez jakýchkoliv modifikací uděluje status národní normy.

Aktualizované seznamy a biblio-

grafické citace týkající se těchto národních norem lze obdržet na vyžádání v Řídicím centru CEN-CENELEC nebo u kteréhokoli člena CEN.

Tato evropská norma existuje ve třech oficiálních verzích (anglické, francouzské, německé). Verze v každém jiném jazyce přeložená členem CEN do jeho vlastního jazyka, za kterou zodpovídá a kterou notifikuje Řídicímu centru CEN-CENELEC, má stejný status jako oficiální verze.

Evropský výbor pro normalizaci

European Committee for Standardization

Comité Européen de Normalisation

Europäisches Komitee für Normung

Řídicí centrum CEN-CENELEC: Rue de la Science 23, B-1040 Brusel

© 2019 CEN Veškerá práva pro využití v jakékoli formě a jakýmikoli prostředky

Ref. č. EN 13383-2:2019 E

jsou celosvětově vyhrazena národním členům CEN.

Členy CEN jsou národní normalizační orgány Belgie, Bulharska, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Chorvatska, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Maltu, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Republiky Severní Makedonie, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Spojeného království, Srbska, Španělska, Švédsko, Švýcarsko a Turecko.

1.....	Předmět	
normy.....		
.....		7
2.....	Citované	
dokumenty.....		
.....		7
3.....	Termíny	
a definice.....		
.....		7
4.....	Metody odběru	
vzorků.....		
.....		9
4.1.....		
Obecně.....		
.....		9
4.2.....	Zásady odběru	
vzorků.....		
.....		9
4.3.....	Plán odběru	
vzorků.....		
.....		9
4.4.....		
Zařízení.....		
.....		10
4.5.....	Metody odběru	
vzorků.....		
.....		10
4.6.....	Zmenšování	
vzorku.....		
.....		12
4.7.....	Příprava vzorku pro zkoušku mikro-Deval, když není k dispozici příslušná velikost	
zrn.....		13
4.8.....	Označování, balení a přeprava	
vzorků.....		14
4.9.....	Záznam o odběru	
vzorků.....		
.....		14

5..... Stanovení zrnitostních podílů hrubého zrnění.....	14
5.1..... Podstata zkoušky.....	14
5.2..... Zkušební zařízení.....	14
5.3..... Příprava zkušební navážky.....	15
5.4..... Zkušební postup.....	15
5.5..... Výpočet a vyjádření výsledků.....	15
5.6..... Protokol o zkoušce.....	16
6..... Stanovení rozložení hmotnosti lehkého a těžkého zrnění.....	16
6.1..... Podstata zkoušky.....	16
6.2..... Zkušební zařízení.....	16
6.3..... Příprava zkušební navážky.....	16
6.4..... Zkušební postup.....	17
6.5..... Výpočet a vyjádření výsledků.....	17
6.6..... Protokol o zkoušce.....	17

7..... Stanovení podílu kusů kamene pro vodní stavby s poměrem délky k tloušťce větším než 3.....	18
---	----

7.1..... Podstata zkoušky.....	18
--------------------------------	----

7.2..... Zkušební zařízení.....	18
---------------------------------	----

7.3..... Příprava zkušební navážky.....	19
---	----

7.4..... Zkušební postup.....	19
-------------------------------	----

7.5..... Výpočet a vyjádření výsledků.....	20
--	----

7.6..... Protokol o zkoušce.....	21
----------------------------------	----

8..... Stanovení objemové hmotnosti a nasákavosti.....	21
--	----

8.1..... Podstata zkoušky.....	21
--------------------------------	----

8.2..... Zkušební zařízení.....	21
---------------------------------	----

8.3..... Materiály.....	21
-------------------------	----

8.4..... Příprava zkušební navážky.....	22
---	----

8.5..... Zkušební postup.....	22
-------------------------------	----

8.6..... Výpočet a vyjádření výsledků.....	22
--	----

8.7..... Protokol

o zkoušce.....

..... 22

9..... Stanovení odolnosti vůči zmrazování a rozmrazování.....	23
9.1..... Podstata zkoušky.....	23
9.2..... Zkušební zařízení.....	23
9.3..... Materiály.....	23
9.4..... Zkušební navážky.....	23
9.5..... Zkušební postup.....	24
9.6..... Výpočet a vyjádření výsledků.....	25
9.7..... Protokol o zkoušce.....	25
10..... Stanovení známek rozpadavosti „Sonnenbrand“ a rozpadu ocelářských strusek.....	27
10.1.... Podstata zkoušky.....	27
10.2.... Zkušební zařízení.....	27
10.3.... Materiály.....	27
10.4.... Příprava zkušebních navážek.....	27
10.5.... Zkušební	

postup.....	28
10.6.... Výpočet a vyjádření výsledků.....	28
10.7.... Protokol o zkoušce.....	28
Příloha A (informativní) Příklad záznamu o odběru vzorku.....	30
Příloha B (informativní) Příklad záznamu o zkoušce zrnitosti hrubého zrnění.....	31
Příloha C (informativní) Příklad záznamu o zkoušce rozložení hmotnosti: referenční metoda.....	32
Příloha D (informativní) Příklad metody pro stanovení rozložení hmotnosti (použitím hromadného vážení).....	33
D.1.... Podstata zkoušky.....	33
D.2.... Zkušební zařízení.....	33
D.3.... Příprava zkušební navážky.....	33
D.4.... Zkušební postup.....	33
D.5.... Výpočet a vyjádření výsledků.....	33
D.6.... Protokol o zkoušce.....	35
Příloha E (informativní) Hustota vody.....	36
Příloha F (informativní) Shodnost při stanovení objemové hmotnosti a nasákavosti (viz kapitola 8).....	37

Příloha G (informativní) Pokyn k odběru vzorků ke zkoušení.....	38
--	----

Příloha H (informativní) Pokyn k odběru vzorků z plovacího zařízení.....	41
---	----

H.1..... Obecně.....	41
--------------------------------	----

H.2..... Schéma odběru vzorků 1.....	41
--	----

H.3..... Schéma odběru vzorků 2.....	42
--	----

Bibliografie.....	44
-------------------	----

Evropská předmluva

Tento dokument (EN 13383-2:2019) vypracovala technická komise CEN/TC 154 *Kamenivo*, jejíž sekretariát zajišťuje BSI.

Této evropské normě je nutno nejpozději do prosince 2019 udělit status národní normy, a to buď vydáním identického textu nebo schválením k přímému použití, a národní normy, které jsou s ní v rozporu, budou zrušeny nejpozději do prosince 2019.

Upozorňuje se na možnost, že některé prvky tohoto dokumentu mohou být předmětem patentových práv. CEN nelze činit odpovědným za identifikaci jakéhokoli nebo všech patentových práv.

Tento dokument nahrazuje EN 13383-2:2002.

V porovnáním s předešlým vydáním normy byly provedeny tyto změny:

- změny a objasnění článků o odběru a zmenšování vzorků, včetně nové informativní přílohy k odběru vzorků z plovoucích zařízení;
- uvedení požadavků pro přípravu vzorku pro zkoušku mikro-Deval, původně uvedenou v EN 13383-1;
- zrušení nepoužívané mokré metody pro stanovení zrnitosti hrubého zrnění kamene pro vodní stavby;
- odstranění dříve normativní alternativy k referenční metodě pro stanovení hmotnostního rozdělení lehkých a těžkých zrnění
- Jinak je převážná většina změn oproti předešlé normě edičního charakteru.

EN 13383 *Kámen pro vodní stavby sestává z těchto částí:*

Část 1: Specifikace

Část 2: Zkušební metody

Podle vnitřních předpisů CEN/CENELEC jsou tuto evropskou normu povinny zavést národní normalizační organizace následujících zemí: Belgie, Bulharska, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Chorvatska, Irska, Islandu, Itálie, Kypru, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Maltu, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Republiky Severní Makedonie, Rumunska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Spojeného království, Srbska, Španělska, Švédska, Švýcarska a Turecka.

1 Předmět normy

Tato evropská norma určuje metody pro odběr vzorků a zkušební metody pro přírodní, umělé i recyklované

kamenivo pro použití jako kámen pro vodní stavby. Tato evropská norma stanovuje referenční metody, které se mají použít pro zkoušky typu a v případech sporu, když byla použita alternativní metoda. V jiných případech, konkrétně při kontrole řízení výroby, se smí použít jiné metody s podmínkou, že jsou vhodné a podobné stanovené referenční metodě.

Konec náhledu - text dále pokračuje v placené verzi ČSN.